

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 7Csp/6/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200403
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200403.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom v spore žalobkyne: U. S., E.. XX.XX.XXXX, M. XX, XXX XX M., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, Advokátska kancelária, ul. Sovietskych hrdinov č. 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Lukáš Mojsej s.r.o., Žižkova 2073/19, 040 01 Košice, IČO: 51 417 685, o primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10 586,99 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyňi sumu 250,- Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňi voči žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 1.3.2022 sa žalobkyňa domáhala od žalovanej zaplata sumy 10 586,99 Eur predstavujúcej primerané finančné zadosťučinenie a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní, vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 2Csp/54/2020, v ktorom sa domáhala zdržania použitia dohody o zrážkach zo mzdy bola úspešná, súd žalobe rozsudkom sp. zn. 2Csp/54/2020 z 29.4.2021 vyhovel. Za porušenie spotrebiteľských práv judikovaných označeným súdnym rozhodnutím si uplatnila satisfakciu v podobe primeraného zadosťučinenia z dôvodu, že svoje práva si musela brániť podaním skoršej žaloby. Dôvodila, že finančné zadosťučinenie má sankčnú a odradzovaciu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa za to, že podstúpil súdne konanie v ktorom bol napokon úspešný. Poukázal na to, že v týchto prípadoch na rozdiel od iných inštitútov nepripadá do úvahy morálne zadosťučinenie a len finančná satisfakcia môže slúžiť na dovŕšenie nápravy porušeného práva. Mal za to, že vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom rozhodujúcim pre určenie výšky finančného zadosťučinenia suma, o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil alebo chcel obohatiť. Keďže žalovaná mu poskytla úver vo výške 5 700,- Eur, a žalobkyňa mu na splatenie úveru uhradila sumu 1 037,45 Eura, žalovaná mala nárok len na 4 662,55 Eur. Listom z 15.6.2020 však jej zamestnávateľa požiadala o vykonávanie zrážok zo mzdy vo výške 15 249,54 Eur. Mala tak za to, že jej nárok na finančné zadosťučinenie je dôvodný vo výške 10 586,99 Eur, pretože o túto sumu sa chcela žalovaná obohatiť.

3. Žaloba bola žalovanej doručená na vyjadrenie dňa 4.3.2022. V podaní zo 7.3.2022 označila žalovaná žalobu za nedôvodnú z dôvodu, že právo na finančné zadosťučinenie žalobkyni voči žalovanej vôbec nevzniklo. Žalobkyňa nespĺnila zákonný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie, a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti voči porušiteľovi, pretože v danom prípade dohodu o zrážkach zo mzdy koncipoval pôvodný veriteľ a to Poštová banka, a.s. a nie žalovaná, ktorej len bola postúpená pohľadávka vyplývajúca z predmetnej zmluvy o úvere, ako i všetky práva a povinnosti z nej vyplývajúce bez toho, aby mohla nejakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, podmienky a ustanovenia. Ďalej mala za to, že v predošlom konaní nebolo rozhodnuté o porušení práva či povinnosti žalobkyne, a absentuje tiež zodpovedný subjekt ako porušiteľ práv žalobkyne. Namietal tiež požadovanú výšku primeraného finančného zadosťučinenia, hodnotila ju ako zjavné zneužívanie jej práv, nakoľko je potrebné, aby sa v každom jednom prípade skúmali všetky aspekty posudzovanej právnej veci a rovnako sa musí prihliadať na „rozsah“ zásahu do práv spotrebiteľa. Žalobkyňou uplatňovaná suma primeraného finančného zadosťučinenia nie je dostatočným spôsobom špecifikovaná, relevantne odôvodnená a preukázaná. Argumentácia žalobkyne, že požadovaná suma vychádza z predpokladanej sumy, o ktorú sa mala žalovaná obohatiť nie je relevantnou, nakoľko až súdne rozhodnutie by zakladalo relevanciu a podklad pre priznanie a určenie hodnoty/výšky finančného zadosťučinenia. Uplatňovaná suma finančného zadosťučinenia je neprimeraná, neadekvátne, až absurdná s poukazom na subjektívne stanovenie jej výšky. Pri jej určení je potrebné zohľadniť dopad a právne následky predchádzajúceho konania na spotrebiteľa, ako i všetky relevantné skutočnosti. Ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. V tomto kontexte poukazoval na rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu Českej republiky, podľa ktorej má ochrana spotrebiteľa svoje limity, a nemožno ju považovať za obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti (NS ČR, sp. zn.: 23Cdo/1201/2009).. Poukazoval aj na stanoviská sudcov Ústavného súdu Slovenskej republiky k právnej úprave ochrany spotrebiteľa (napr. sudcu JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení sp. zn. III. ÚS 572/2017 z 20.9.2017 či odlišné stanovisko sudcu Milana Lalíka k rozhodnutiu Ústavného súdu sp. zn.: I.ÚS 547/2012). Uplatnený nárok tak považoval za zjavné bezúspešné a šikanózne uplatňovanie práva.

4. Žalobkyňa v replike z 22.3.2022 v podstatnom odmietol ako nenáležité konštatovania žalovanej v jej obrane voči žalobou uplatnenému nároku. K námietke nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovanej uviedol, že skutočnosť, že dohodu o zrážkach zo mzdy žalovaná nekoncipoval vzhľadom na merito sporu neliberuje a nezbavuje žalovaného zodpovednosti za porušenie svojich zákonných povinností. Žalovaná totiž fakticky vykonávala práva veriteľa z úveru, domáhala sa zaplatenia pohľadávky a je teda subjektom, ktorý bol oprávnený prijímať plnenia z úveru. Ak žalovaná je na jednej strane subjektom, ktorý si uplatňoval plnenie voči žalobkyni ako dlžníčke, tak na druhej strane ostáva jeho vecná legitímácia zachovaná aj v prípade, ak jej žaloba týkajúca sa spotrebiteľskej zmluvy smeruje voči nemu ako žalovanej. Žalovaná po materiálnej a formálnej stránke je subjektom, ktorý disponoval s pohľadávkou zo Zmluvy o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.5.2012, pričom nepostupovala voči nej s odbornou starostlivosťou, keď požadoval zaplatenie pohľadávky, ktorú od právneho predchodcu prevzal spolu so všetkými právami a povinnosťami skrz výkon zrážok zo mzdy. Postúpením pohľadávky žalovaná ako postupník vstúpila do práv a povinností zo zmluvného vzťahu a prevzala teda aj zodpovednosť za porušenie práv a povinností z tohto zmluvného vzťahu. Preto za daných okolností je žalovaná je pasívne legitimovaná stranou sporu. K argumentácii žalovanej, že právo na finančné zadosťučinenie jej vôbec nevzniklo poukázal na rozsudok Okresného súdu Bardejov, č.k. 2Csp/54/2020-52 z 29.4.2021, ktorý deklaruje, že v právnom vzťahu založeným Zmluvou o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 31.5.2012 došlo k porušeniu noriem spotrebiteľského práva. Ďalej v ňom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/33/2017 z 31.10.2017, pri ktorom zvýraznila, že pre vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie je postačujúca už samotná hrozba ujmy (spôsobilosť privodiť ujmu), k čomu došlo aj v danom prípade, v ktorom sa žalovaná sa pokúsila na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatiť na základe absolútne neplatného právneho úkonu. Uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia tak považovala za adekvátnu, keď prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadových orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má taktiež žalovanú, ale aj iných dodávateľov odradiť od porušovania práv spotrebiteľov, pričom záleží len na žalovanej, aby sa nedopúšťala recidívy v neprípustnom kontrahovaní

v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Neschopnosť spotrebiteľov nemôže byť legálnym zdrojom ziskov obchodníkov, poškodzujúc v konečnom dôsledku celú spoločnosť. To sa týka aj konania, ktoré sa vonkajšiemu pozorovateľovi môže javiť aj ako ľahkomyselnosť a nezodpovednosť zo strany spotrebiteľa. V skutočnosti je to prejav slabosti spotrebiteľa, ktorý je vo väčšine prípadov do konania, javiacim sa ako ľahkomyselné a nezodpovedné, vmanévrovaný agresívnymi reklamnými kampaňami obchodníkov, z ktorých sa zdá, že ak si spotrebiteľ produkt obchodníka kúpi, resp. dá si poskytnúť, ešte na tom zarobí. Štát nemôže dovoliť, aby táto „nezodpovednosť a ľahkomyselnosť“ spotrebiteľov, ktorá je len prejavom ich slabosti, bola zdrojom neúmerných príjmov nič neproduktujúcich obchodníkov, keď jediným efektom ich činnosti je ochudobňovanie obyvateľov a transfer obrovských súm finančných prostriedkov do zahraničia, namiesto toho, aby sa dostali do finančného obehu v SR, napr. cez maloobchodnú sieť, čo by v konečnom dôsledku podporilo výrobu, obchod, zamestnanosť a životnú úroveň všetkých vrstiev obyvateľstva. K posudzovaniu výšky finančného zadosťučinenia poukazoval na uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/53/2016 zo 4.10.2016, rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 23Co/42/2019 z 29.1.2020, sp. zn. 4Co/72/2019 zo 17.2.2020, sp. zn. 7CoCsp/16/2020 z 20.8.2020, sp. zn. 11Co/101/2018 zo 14.2.2019, sp. zn. 12Co/49/2018 z 5.3.2019, sp. zn. 13Co/89/2019 z 27.10.2019, sp. zn. 18Co/100/2019 z 20.01.2020, ako aj sp. zn. 22Co/100/2019 z 21.11.2019. Mala za to, že jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva, pričom poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/31/2018 zo 16.10.2018, týkajúci sa obdobnej veci, v ktorej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v takej výške, v akej sa mienila žalovaná na úkor spotrebiteľa obohatiť ako aj na rozsudky tohto súdu vydané pod sp. zn. 6Co/104/2017 z 29.5.2018, sp. zn. 7Co/23/2017 z 24.8.2017 a sp. zn. 7Co/23/2017 z 24.8.2017. Aj keď výška finančného zadosťučinenia vecou voľnej úvahy súdu, mala by zodpovedať individuálnym konkrétnym danostiam tej-ktorej veci, s dôrazom na objektívne kritériá, lebo len tieto objektívne kritériá sú pre voľnú úvahu aj objektívne porovnateľné. Preto odkázal aj na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014 z 24.9.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/471/2015 z 28.6.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017 z 30.1.2019, ktorým bolo priznané PFZ vo výške 1 194,98 Eur, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný. Zvýraznila tiež, že konaním žalovanej preukázateľne došlo aj k zásahu do jej majetkovej sféry a uplatňovaním svojho legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen jej bežný život. Výkon nezákonných zrážok zo mzdy reálne vyvolal stresové situácie a psychické napätie.

5. Žalovaná v duplike z 24.3.2022 zopakovala svoj nesúhlas s priznaním a rozsahom požadovaného finančného zadosťučinenia, ktoré označila za neprimerané. Žalobkyňou požadovaná výška sa vymyká podstate inštitútu finančného zadosťučinenia. Rozhodnutia súdov na ktoré žalobkyňa poukazuje vo svojej replike nie sú právne záväzné. Za neopomenuteľnú považovala skutočnosť, že žalobkyňa nevrátila ani len polovicu poskytnutej pôžičky. Priznanie finančného zadosťučinenia v navrhnutom rozsahu označil za výrazný zásah do základných ústavných práv na spravodlivý proces a právo na súdnu ochranu žalovanej, ktorá je v danom prípade poškodeným subjektom. Tvrdila, že žalovaná len využila zákonom prípustný zabezpečovací prostriedok na domoženie sa svojej oprávnenej pohľadávky, no žalobkyňa porušila a nedodržala základnú zásadu „pacta sunt servanda“. Konanie žalobkyne je tak podľa nej zjavným zneužívaním práva a v rozpore s dobrými mravmi.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 4.8.2022, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobkyne (doručenie predvolania vykázané 19.5.2022) ako aj žalovanú (doručenie predvolania na pojednávanie vykázané 19.5.2022). Na pojednávanie sa ustanovil právny zástupca žalobkyne ako aj právny zástupca žalovanej, ktorý sa preukázal plnomocenstvom z 2.8.2022. Súd tak postupom podľa ustanovenia § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti žalobkyne a žalovanej.

7. Vo veci súd vykonal dokazovanie oboznámením rozsudku sp. zn. 2Csp/54/2020-22 z 29.4.2021, výzvou žalovanej z 15.6.2020, ktorou bola zamestnávateľovi žalobkyne predložená dohoda o zrážkach zo mzdy žalobkyne, zmluvy o úvere z 31.5.2012 a potvrdenia zamestnávateľa žalobkyne z 2.7.2020. Výsluch žalobkyne súd nevykonal vzhľadom na to, že až do otvorenia pojednávania jej výsluch v konaní žalovaná nenavrhovala, z dôvodu ktorého nebola ani predvolaná a pre ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci ho súd považoval za nadbytočný. Na základe vykonaného dokazovania bol vo veci zistený nasledovný skutkový a právny stav.

8. Rozsudkom Okresného súdu v Bardejove č. k. 2Csp/54/2020 z 29.4.2021, právoplatným 17.6.2021 bola žalovanej uložená povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere dostupná pôžička, číslo: XXXXXXXXXX z 31.5.2012, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, na výkon zrážok zo mzdy. V odôvodnení tohto rozsudku tunajší súd zastal názor, že zmluva o úvere, dostupná pôžička z 31.5.2012 neobsahovala náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1986/71/>> o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v dôsledku čoho bol daný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) a b) bezúročný a bez poplatkov. Súčasne vyvodil, že dohoda o zrážkach zo mzdy obsiahnutá v tejto zmluve o úvere je neplatná s poukazom na § 37 ods. 1 a § 53 ods. 5 Obchodného zákonníka a s ohľadom na záver o bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru aj záver, že žalovaná si na základe označenej dohody o zrážkach zo mzdy uplatnila výkon zrážok v sume vyššej než bol oprávnený, čo znamená, že bez súdnej kontroly žalovaná mohla dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky aj vo výške, na ktorý nemá právny nárok.

9. Z výzvy žalovanej z 15.6.2020, ktorou bola zamestnávateľovi žalobkyne predložená dohoda o zrážkach zo mzdy žalobkyne súd zistil, že v nej žalovaná oznámila postúpenie pohľadávky Poštovej banky, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 voči žalobkyňi zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX na svoju osobu, vrátane práva požadovať zrážky zo mzdy žalobkyne, ktoré vyplývajú z dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej v zmysle § 551 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zamestnávateľa žalobkyne, spoločnosť MAKOS, a.s., Mičkova 31, 085 01 Bardejov, súčasne vyzval na vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne v prospech žalovanej a to vo výške prípustnej podľa právnych predpisov, najviac však vo výške splátky dohodnutej v pôvodnej úverovej zmluve až do úplného uspokojenia pohľadávky veriteľa vrátane jej príslušenstva. Žalovaná súčasne vo výzve oznámila, že voči žalobkyňi eviduje pohľadávku vo výške 15 249,54 Eur.

10. Z potvrdenia spoločnosti MAKOS, a.s., Mičkova 31, 085 01 Bardejov z 2.7.2020 súd zistil, že žalobkyňi bola v mesiaci jún 2020 v prospech žalovanej vykonaná zrážka zo mzdy v sume 248,92 Eur.

11. Zo zmluvy o úvere zmluve o úvere, dostupná pôžička, číslo: XXXXXXXXXX z 31.5.2012, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 vyplýva, že označený veriteľ dňa 31.5.2012 poskytol žalobkyňi úver v sume 5 700,- Eur, ktorý bola povinná žalobkyňa splatiť rovnomernými mesačnými splátkami po 141,07 Eur v lehote do 20.5.2018 (konečný termín splatnosti).

12. Podľa ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 250/2007 Z. z.“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi domáhať na súde ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi tiež domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

13. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadostučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde, v konaní o ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadostučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z.,

alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

14. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Finančné zadosťučinenie spočíva podľa názoru súdu v satisfakcii za stav, ktorý žalobkyňa musela trpieť a skladá sa z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a kľud. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Pre priznanie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi a určenie jej výšky nie je podľa názoru súdu (na rozdiel od názoru žalobkyne) podstatná jeho sankčná a represívna funkcia, ktorá koniec-koncov vyplýva zo samotnej jeho povahy, keď dodávateľa, ktorý sa dopustil nezákonného a neprijateľného konania v jeho majetkovej sfére každopádne postihuje. Je potrebné si uvedomiť, že uplatňovanie sankčných prostriedkov voči zákonom zakázanému správaniu dodávateľov na voľnom trhu je prioritne zverené odvetvami verejného práva predovšetkým orgánom kontroly, dozoru a dohľadu nad voľným trhom, resp. nad finančným trhom, napríklad Slovenskej obchodnej inšpekcie, Národnej banke Slovenska, Ministerstvu financií Slovenskej republiky, ktoré disponujú širokým rozsahom oprávnení ukladať za nezákonné konanie sankcie (pozri napr. zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov, zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a iné). Na tomto mieste je vhodné poukázať aj na limity ochrany spotrebiteľov, ktorá nesmie pri aplikácii práva proti nekalej súťaži, alebo neférovým praktikám dodávateľa, dominovať nad ochranou súťažiteľa. Aj keď je spotrebiteľ slabšou stranou v spore a zákonodarca mu poskytuje zvýšenú ochranu, nič sa nemení na tom, že ako žalobca, ktorý je dokonca zastúpený právnym zástupcom, má povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť (obdobne rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 23Co/83/2017 zo 16.4.2018).

15. Z okolností zistených a konštatovaných v konaniach vedených pod sp. zn. 2Csp/54/2020 je nepochybné, že žalobkyňou bolo vo vyššie označenom súdnom konaní relevantným spôsobom preukázané, že na základe neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú zamestnávateľovi žalobkyne predložila žalovaná (výzvou z 15.6.2020) bola zo mzdy žalobkyne vykonaná v rozpore s objektívnym právom zrážka zo mzdy a poukázaná na účet žalovanej. Na základe toho, po vyhodnotení relevantných právnych súvislostí prípadu bola rozsudkom sp. zn. 2Csp/54/2020-52 z 29.4.2021 uložená žalovanej povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere, dostupná pôžička, číslo: XXXXXXXXXXX z 31.5.2012, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, na výkon zrážok zo mzdy. Je tak nepochybné, že žalovaná pri uplatňovaní práva na zrážky zo mzdy vyplývajúceho z neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy konala v rozpore s právom žalobkyne ako spotrebiteľky, čím došlo k porušeniu jej práva ustanoveného osobitnými predpismi. Z obsahu oboznámeného právoplatného rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privediť jej ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že zamestnávateľ žalobkyne vykonal zrážky z jej mzdy a túto čiastku aj žalovanej vyplatil. Žalobkyňa tak v označenom konaní úspešne uplatnila porušenie svojho práva ako spotrebiteľky a preto má právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovanej, ktorá nesie za porušenie jej práva zodpovednosť. Podľa názoru súdu tak v tomto konaní (o priznanie finančného zadosťučinenia) bola vecná pasívna legitímácia žalovanej dostatočne preukázaná.

16. Pokiaľ ide o určenie konkrétnej výšky finančného zadosťučinenia bolo podľa názoru konajúceho súdu v danom prípade potrebné zohľadniť skutočnosť, že žalovaná sa síce domáhala u zamestnávateľa žalobkyne zrážok zo mzdy až v rozsahu sumy 15 249,54 Eur, no v skutočnosti došlo vzhľadom na včasné použitie adekvátnych právnych prostriedkov žalobkyne len k vykonaniu jednej zrážky zo mzdy a ďalšie vykonávanie zrážok zo mzdy bolo zastavené dorúčením uznesenia Okresného súdu Bardejov č. k. 2Csp/54/2020-25 z 28.7.2020, ktorým bola neodkladným opatrením uložená žalovanej povinnosť zdržať sa použitia zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy uvedenej v zmluve o úvere, dostupná pôžička, číslo: XXXXXXXXXXX z 31.5.2012, uzavretej medzi žalobkyňou a Poštovou bankou, a.s.,

Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, na výkon zrážok zo mzdy a zamestnávateľovi žalobkyne uložená povinnosť zdržať sa vykonávania takýchto zrážok zo mzdy žalobkyne. Žalobkyňa pritom nepopierala, že na splatenie úveru zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX z 31.5.2012 v sume 5 700,- Eur zaplatila spolu len sumu 1 037,45 eur, teda stále voči nej existuje pohľadávka na splatenie istiny tohto úveru. V danej situácii, keď žalobkyňa sama v žalobe priznáva, že istinu poskytnutého úveru, ktorý mala podľa zmluvy o úvere splatiť do 20.5.2018 dosiaľ vrátená veriteľovi nebola, by nebolo podľa názoru súdu adekvátne a primerané priznať žalobkyňi finančné zadosťučinenie v ňou požadovanej sume. Táto by nepochybne znamenala neodôvodnené obohatenie žalobkyne (na úkor žalovanej), ktorá nedodržala svoju základnú zmluvnú povinnosť vrátiť poskytnutý úver v lehote konečnej splatnosti, na ktorej sa s ním dobrovoľne dohodla. Iste, za nezákonné konanie žalovanej, ktorá voči žalobkyňi využila neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy patrí žalobkyňi primeraná satisfakcia, ktorú však súd na základe objektívnych kritérií, t.j. trvania porušovania práva spotrebiteľa žalovanou, rozsah dopadu tohto poručenia, následky na žalobkyňu a ostatné okolnosti prípadu súd vidí v hodnote 250,- Eur. Nemožno pritom s potrebnou istotou zaujať názor, že žalovaná by skutočne prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy predloženej zamestnávateľovi žalobkyne vymohla vo výzve vyčíslenú pohľadávku v sume 15 249,54 eur, keďže aj súdu bolo z jeho predchádzajúcej činnosti známe, že žalobkyňa inštitúty určené na ochranu spotrebiteľa už v minulosti opakovane pred tunajším súdom účinne využila (napr. vo veciach vedených tunajším súdom pod sp. zn. 4Csp/214/2017, 4Csp/210/2017, 3Csp/54/2018, 5Csp/116/2018 a ďalšie). Pri určení týmto rozsudkom priznanej výšky finančného zadosťučinenia súd vo všeobecnosti prihliadal aj na možné útrapy vzniknuté žalobkyňi ako spotrebiteľke tým, že bola nútená domáhať sa svojho práva voči žalovanej súdnou cestou. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia však bolo potrebné zobrať na zreteľ aj dopad rozhodnutia súdu na žalovanú, ktorú okrem týmto rozsudkom priznanej povinnosti zaplatiť finančné zadosťučinenie zaťažuje aj strata úrokov a poplatkov z postúpenej úverovej pohľadávky a povinnosť náhrady trov konania a súdnych poplatkov v tomto konaní, ako aj v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 2Csp/54/2020. Vychádzajúc z uvedeného má tak súd za to, že týmto rozsudkom priznané finančné zadosťučinenie je pre žalobkyňu dostatočnou satisfakciou a v okolnostiach veci zodpovedá kritériu primeranosti, povahe a rozsahu porušenia práv žalobkyne, ako aj účelu finančného zadosťučinenia, ktoré má len sekundárne sankcionovať porušovateľa a odrádza ho od ďalšieho obdobného konania znamenajúceho porušenie spotrebiteľských práv žalobkyne, či iných spotrebiteľov. Žiada sa tiež pripomenúť, že žalobkyňa v podanej žalobe v podstate neprodukovala a ani nepreukazovala žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo protiprávne konanie žalovanej na jej postavenie, na jej psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020) okrem tých, ktoré by neboli už v tomto konaní súdom zhodnotené a pre ktoré by bolo odôvodnené priznať jej finančné zadosťučinenie nad týmto rozhodnutím priznaný rozsah. Je nutné podotknúť, že finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný spotrebiteľovi nad rámec skorším rozhodnutím reparovanej ujmy.

17. Na základe vyššie opísaných právnych úvah súd výrokom I. tohto rozsudku žalobkyňi voči žalovanej na dovŕšenie nápravy vyplývajúcej z konštatovaného porušenia práva rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 2Csp/54/2020-52 zo 29.4.2021 priznal ako finančné zadosťučinenie sumu 650,- Eur a zvyšnú časť uplatneného nároku, t.j. čo do sumy 10 336,99 Eur zamietol, tak ako to vyplýva z výroku II. tohto rozsudku.

18. Podľa ustanovenia § 262 ods.1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

19. Podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Žalobkyňa bola vo veci čo do základu nároku plne úspešná, pretože v prípadoch, keď rozhodnutie závisí od znaleckého posudku alebo od úvahy súdu, možno za plný úspech považovať aj rozhodnutie, ktorým bol uznaný základ nároku, ale bola priznaná nižšia suma než ktorá bola v žalobe žiadaná (podobne ako to ustanovoval predtým účinný § 142 ods. 3 OSP). V takomto prípade má tak žalobkyňa právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, avšak pri určovaní výšky trov konania sa musí vychádzať len z prisúdenej sumy.

21. O výške trov konania žalobkyne rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 odsek 2 C.s.p. samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane,

ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.